

22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς
(Ψυχασάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Εὐσεβίου ἱερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων (†380). Ζήνωνος καὶ
Ζηναῖ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων (†304).

* * * * *

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος

καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντὸς σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

[Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...]

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος Πα

N^{Πα}
ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε
ει σα α α κουου σο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος
σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεςτη φω νη η η
η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε
κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ει σα κουσονμου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

K^{Πα}
α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η
μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε επαρ σι ις των χει ρω ω ων μου
θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ει
σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

H^{Πα}
ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ^{Πα} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη ην μ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι

οι μου ^{Δι} ε ^{Πα} πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου

Φ ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π ^Μ ε σου ουνται εν α ^{Πα} μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι ^Π κα τα μο νας ει μι ε γω ω ε ως αν πα

ρε ελ θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε ^{Πα} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου ^Δ την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γ γε λω ^Δ

Ε ^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνωστας τρι βους μου

Ε ^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Πα} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε

βλε^οπον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με^ς

Α^{Πα} πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο εκ

ζη τω ωντην ψυ χη ην μου^ς

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα^ο συ

ει η ελ πισμου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων^ς

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα^ς

Ρ^{Πα} υσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με^ο

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κησ την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα θαι αι τω ο νο μα τισου^ς

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι^ο ε ως ου αν

τα ποδωσμοι^ς

Ε^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κουσον της φω νη ης μου^ς

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την
φω νη ντης δε η σε ω ως μου ^π

Ἰστώμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ Μαρτυρικὰ τῆς Ὀκτωήχου γ'.

Ἦχος Δι-θ.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ^Δ

ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ^Δ

Ο^{Δι} ι Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε ουκ ηρ νη σαν το σε

ουκ α πε στησαν α πο των εν το λων σου ^ε ταις αυ

των προ σβειει ει αις ε λε η σον η μας ^ε

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ^Δ ὑπέμεινεν

ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ^Δ ηλ πι σεν η ψυ χη μ ε πι

τον Κυ ρι ον ^Δ

Ο^{Δι} ι μαρ τυ ρη σαν τες δι α σε Χρι στε πολ λας βα

σα α α νους υ πε μει ναν ^ε προ σβει αις Κυ ρι ε και

ευ χαις αυ των παν τας η μα ας δι α φυ λα α ξο ον ^ε

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας Δ

ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον Δ

Ο ι α θλο φο ροι Μαρ τυ ρες και ου ρα νο πο

λι ι ται ε ε πι γης α θλη σαντες πολ λας βα σα α

νους υ πε μειναν ε και τε λει ον α πε λαβοντον στε φα

νον εν ου ρα νοι οις ι να πρε σβευ ω σιν υ περ των

ψυ χων η ημων ε

Καὶ τῶν Κεκοιμημένων γ΄.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἦχος πλδ Νη ρ

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ’ αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραήλ

Δ
δλ εκ πα σωντων

α νο ο μι ων αυ τσ ν
δλ

Τ ων απ αι ω νος ση μερον νε κρων α παντων κατ

ο νο μα ε με τα πι στεως ζη σαν των ευ σεβως ν μνημην δλ

τε λην τες οι πι στοι Δ τον Σω τη ρα και Κυ ρι ον ε α γλ

νυ μνη σω μεν αι τδν τες εκ τε νως ν τδ τδς εν ω ω δλ

ρα της κρι σε ως Δ α πο λο γι αν α γα θην Δ δσ ναι δλ

αυ τω ω τω Θε ω ημων τω πα σαν κρι νον τι
την γην της δε ξι ας αυ τσ ς πα ρα στα σε ως τυ
χον τας εν χα ρα εν με ρι δι ι Δι και αι αι ων
και εν Α γι ων κλη ρον φω τει νω και α ξι
ς γε νε εσθαι της ς ρα νι ς Βα σι λει ας αυ τσ

Στίχ. θ'. Αινεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Ο τω οι κει ω αι μα τι Σω τηρ βρο τς εκ πρι
α με νος και θα να τω σθ θα να τσ τσ πι κρσ εκ
λυ τρω σα με νος η μας και ζω ην την αι ω νι ον
πα ρα σχων τη α να στα σει σθ η μιν παντας α να α
παν σον Κυ ρι ε τς κοι μη θεν τας ευ σε βως η εν
ε ρη η μοις η πο λε σιν η εν θα λα σ ση Η εν
γη η εν παν τι το ο πω βα σι λεις τε ι ε
ρεις αρ χι ε ρεις μονα στας και αι μι γα α α δας
εν η λι κι α πα ση πα γγε νει και α ξι

ω σοναυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει α ας σθ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου

με ε νει εις τον αι ω να

Τη εκ νε κρων ε γερ σει σθ Χρι στε ς κε τι ο

θα να τος κυ ρι ευ ει των θα νων των ευ σε βως

δι ο αι τς μενεκ τε νως τς σς δς λς α να παυ

σον εν αυ λαις σθ και εν κολ ποις Α βρα αμ τς εξ

Α δα αμ με χρι ση με ρον λα τρευ σαν τας σοι κα

θα ρως πα τε ρας και α δελ φς η μων φι λς ο

μθ και συγγενεις α παντα αν θρω πο ον τα τς βι ς

λει τς ρη σαν τα πι στως και προς σε με ε τα στα α

αν τα πολυ ει δως και πολυ τρο πως ο Θε

ος και α ξι ω σον τς ς τς της ς ρα νι ς Βα

σι λει α ας σθ

Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι ^{νδ}
Η^{Νη} ρη νω και ο ο δυ ρο ο μαι ^{βχ} ο ταν εν νο
 η σω τον θα α α α να α α α τον ^{νδ} και ι δω εν
 τοις τα αφοικει ει με ε νην ^{βχ} την κατ ει κο ο να
 α θε ε ου ^{βχ} πλα σθει σαν η μι ιν ω ω ραι ο
 ο ο τη η η η τα ^{Νη} α α μορ φο ον α δο ο
 ξον μη η ε ε ε χου σα α αν ει ει ει ει δος ^{νδ}
 ω του θαυ μα α τος ^{Δι} τι ι το πε ε ρι η η μας ^{Νη} του
 το γε γο νε μυ στη η η η ρι ι ι ι ον ^{Πα} πω ως
 πα ρε δο ο ο θη η η μεν τη φθο ο ρα ^{Δι} πω ως συ
 νε ζε ευχ θη μεν τω ω θα να α α α τω ^{βχ}
 ο ο ον τως θε ε ου προ στα α ξει ως γε ε
 ε γρα α α πται ^{Νη} του πα α ρε χον το ος ^{Δι} τοις
 με τα στα α σιτην α να α α πα α α αυ σιν ^{νδ}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πάσχα

Κ^{Πα} αὶ νῦ νῦ νῦν καὶ αὶ αὶ αὶ αὶ εὶ καὶ εἰς
τῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
ων ἀ ἀ ἀ μην

Τ^{Πα} ἰς μὴ μακαρίσει σε Παναγία ἀ ἀ ἀ Πα
ρθενενετισμὴ ἀ νῦ νῦ μνησεῖ εἰ σου τὸν ἀ λο
ο ο χε ε εὐ τον το ο ο ο κον ο γαρ ἀ χρο
νωσ εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υἱ ος μο ο νο γε ε
νης ο αυ τος εκ σου ου της ἀ ἀ ἀ γνη η ης προ ο
η ηλ θεν ἀ φρα ἀ ἀ στως σα αρ κω ω ω θεις φυ
σει Θε ε ε ο ο ος υ πα ἀ αρχων και φυ σει γε
νο ο με ε νος ἀ ανθρωω ω πος δι ι η η η
η μας ουκ εἰς δυ ἀ ἀ δα ἀ προ σω ω ω ω των
τε μνο ο με ε ε ε νος ἀλλ εν δυ ἀ ἀ δι ι
φυ ν σε ε ων ἀ συγ χυ ν τως γνω ω ω ρι ζο

ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη
 πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η
 θη η η η η η ναι τας ψυ χα α ας η η η η
 μω ω ω ω ω

Ἄνευ εισόδου.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχμιον εὐχαριστίαν χῆμα·
 Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἄντι δὲ τοῦ Προκειμένου, ψάλλομεν·

Ἦχος πλδ Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ
 ι α

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ
 ι α

Στίχ. β'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
 ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ
 ι ι α α α α

* * *

Εἶτα εὐθὺς ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξαμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

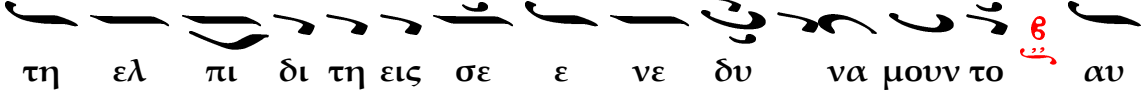
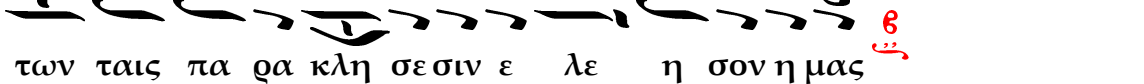
* * *

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά.

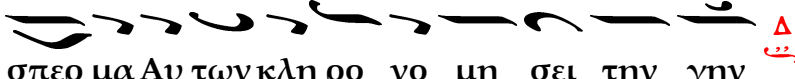
Μαρτυρικόν.

Ἦχος π̣^β Δι-θ.

Ο^Μ ^{Δι} Σταυ ρος σου Κυ ρι ε τοις Μαρ τυ σι γε γο νεν
 ο ο ο πλον α ητ τητον ε βλεπον γαρ τον προ κει με
 νον θα να τον και προ βλε πον τες την μελ λου σαν ζω ην
 τη ελ πι δι τη εις σε ε νε δυ να μουν το ^θ αυ
 των ταις πα ρα κλη σεσιν ε λε η σον η μας ^θ

Νεκρώσιμον.

Στίχ. Αἰ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, και το

 σπερ μα Αυ των κλη ρο νο μη σει την γην ^Δ

E τι μη σας ει κο νι σθ το των χει ρων σθ Σω
 τε ερ πλα στρογη μα ζω γρα φη η η σας εν υ λι
 κη μορφη της νο ε ρας υ σι ας το ο Ο μοι ω μα
 ης και κοι νω νον με κα τε στησας θε με νος των ε πι
 γης κα ταρ χειν με τω αυ τε ξσ σι ι ω λο γε δι
 ο ο Σω τερ τς δσ λς σθ εν Χω ρα ζων των εν σκη
 ναις Δι και ων α να πα αυσον

Ἔτερον.

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κα τα

σκη νω σθ σιν εν ται αις αυ λαις σθ

I να μοι το α ξι ω μα της των λοι πων ζω ης δι ι
 α κρινηται κη πονεν τη Ε δεμ παν τοι οισ ω ρα ι
 σμενον φυ τοις ε φυ τευσας λυ πης και με ρι μνης ε λευ θε
 ρον με το χον θει ας ζω ης ι σα γ γε λον ε πι γης
 μι κτο ον με τα ξας δι ο ο Σω τερ τς δσ λς σθ
 εν Χω ρα ζων των εν σκη ναις Δι και ων α να πα αυ

σον

Ἦχος Πα

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α ρ χη μοι και υ πο στα α σις το πλα στου ρ γον σου
γε ε γο ο ο νε προ ο στα α α α γμα βου λη
θεις γαρ εξ α ο ρα του ου τε και ο ρα της με ζω
ον συμ πη η ξαι φυ υ σε ε ε ως γη θεν μου το
σω ω μα δι ι ε ε πλα α α α σας δε δω κας
δε μοι ψυ υ χην τη θει ει α α σου και ζω ω

ο ο ποι ω ω εμ πνεε ε ευ σει δι ο Σω τηρ
τους δου λου ους σου εν χω ω ω ρα α ζω ω ντων
εν σκη ναις δι και ω ν α να α α πα α α αυ

σον

Ἦχος Κε

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Πρε σβει αις τη ης τε κσσης σε Χρι στε και τωων Μαρ

τυ ρων σθ Α πο στο ο λων Προ φη των Ι ε ραο

χων Ο σι ων και Δι και αι ων και παν των

των Α γι ι ων τς κοι μη θεν τας δα λς σθ α

να παυ σο ο ον

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ

Καὶ εὐθὺς φάλλομεν τὸν παρόντα Νεκρώσιμον Κανόνα, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐκτον προσαυδῶ τοῖς ἀπελθοῦσιν μέλος.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδὴ α'.

Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας. Ἦχος Δι-θ

Πρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σθ

Εν ς ρα νι οισ θα λα μοις δι η νε κως οι

γεν ναι οι Μαρ τυρες Δ δυ σω πρ σι σε Χρι στε Δ ρς
εκ γης με τεστησας θ πι στς αι ω νι ων α γα θων τυ
χειν α ξι ω ωσον θ

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται Δ

K α τα κο σμη σας τα παν τα ζω ον μι κτον Δ με
σον μεν τον αν θρωπον Δ τα πει νο τη τος ο μθ Δ
και με γε θς ε πλασας θ δι ο τας των δε λων σψυ χας
Σω τερ α να πα αυσον θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι Δ

T ς Πα ρα δει σθ πο λι την και γε ωρ γον Δ κατ
αρ χας με Ε τα ξας Δ πα ρα βα ντα δε την σην Δ
ε ντο λην ε ξω ρισας θ δι ο τας των δε λων σψυ χας
Σω τερ α να πα αυσον θ

Θεοτοχίον.

K αι νυν και α ει Δ και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο εκ πλευ ρας δι α πλασας Ευ ασ το πριν την

η μων προ μη το ρα εξα χρα ντα σα γασ τρος σαρ

κα πε ε ρι βαλ λε ται δι ης τθ θα να τθ την ι σχυν Α

γνη δι ε λυ υ σεν

Ῥδὴ γ'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος. Ἦχος π̣ Δι-θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σα Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δε λων σα

Ν ο μι μως η θλη σαν οι σοι Μαρ τυ ρες Ζω ο

δο τα και στε φα νω της νι ι κης κο σμη θεν τες πα

ρα σα τοις με τα στα σι πιστοις αι ω νι αν λυ τρω

σιν βρα βευ ς ς σι

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Π αι δευ σας προ τε ρον πολ λοις τε ρα σι και ση

μει οἰς ε με τον πλα νη θε ε ντα επ ε σχα των
σε αυτον κε νω σας ως συμπαθης και ζη τη σας ευρες
και δι ε σω σας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ρ ε ο ντων α στα τον φθο ραν τας προς σε δι α

βαντας εν σκη ναις αι ω νι ι οἰς κα τοι κειν χαρ μο

νικως α ξι ω σον Α γα θε δι και ω σας πιστει τε

και χα ρι ι τι

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο υκ ε στιν α μεμ πτος ως συ πα να γνε Θε ο

μη τορ μο νη γαρ εξ αι ω ω νος τον Θε ον τον α

ληθη συ νε λα βες εν γα στρι τα θα να τλυ σα ντα

την δυ να α μιν

Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἄγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.
Εἶτα Καθίσματα. ᾠχος πλ. β'.

Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ Γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου ὁμοῦ βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνη προστασία μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

ᾠδὴ δ'.

Χριστός μου δύναμις. ᾠχος πλ. β' Δι-θ

Πρεσβειαις των μαρτυρων σου Χριστε ο Θεος

αναπαυσον τας ψυχας των δουλων σου

Σοφιας μειζονος δεικνων γνωρισμα και της

περιτα δωρα πολυτελεις Δεσποτα χρηστο

τητος τας των Μαρτυρων χορειας τοις Αγγελιοις

συνηριθησας

Αι ψυχαι αυτων εν αγαθοις αυλισησονται

ται

Αφραστει δοξης σου τχειν αξιωσον τες προς

σε μεταστάντας ενθα Χριστε των ευφραινομε

νων εστιν **Δ** η κα τοι κι α και φω νη **Δ** κα θα ρας

α γαλ λι α σε ε ως **Θ**

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι **Δ**

Υ μνχ ντας προσδεξαι το θει ον κρατος σθ **Θ** ρς εκ

γης προ σε λα βχ τεκ να φω τος **Δ** τδ τς ερ γα ζο με

νος **Δ** της α μαρ τι ας την α χλυν **Δ** εκ κα θαιρων Πο

λυ ε λε ε ε **Θ**

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει **Δ** και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην **Δ**

Δ ο χει ον αχραντον να ον πα να μω μον **Θ** κι βω

τον πα να γι αν παρ θε νι κον **Δ** το πον α γι α

σματος **Δ** σε καλ λο νην τδ Ι α κωβ **Δ** ο Δε σπο της

ε ξε λε ξα α το **Θ**

Ῥδὴ ε΄.

Τῷ θείῳ φέγγει σου. Ἦχος **Β** Βου θ.

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σθ **Δ** Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον ^Δ τας ψυ χας των δαλωνσθ ^ε

Ω ς ο λο καρπω σις ι ε ρα ^Δ και ως α

παρ χη της ανθρω πι νης οι Μαρ τυ ρες φυ σε ως ^ε τω δε

δο ξα σμενω προσα νε χθεντες Θε ω ^Δ η μιν την σω

τη ρι αν α ει βρα βεν ς ς σι ^ε

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^ε

Τ ης ς ρα νι ς δι α γω γης ^Δ της δι α νο

μης των χα ρι σμα των α ξι ω σον Δε σπο τα ^ε τς προ κοι

μη θεν τας πισ τς οι κε τα ας σθ ^Δ πα ρε χων των πται

σμα των την α πο λυ τρω σιν ^ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^ε

Ο μο νος φυ σει ζω ο ποι ος ^Δ το της α γα

θο τητος ο ντως α νε ξι χνι α στον πε λα γος ^ε τς τε

λει ω θεν τας της Βα σι λει ας της σης ^Δ α ξι ω σον

Οικ τιρ μονμο νε α θα να α τε ^ε

Θεοτοχίον.

Και νυν και αι ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ισχυς και υ μνη σις ο εκ σε Δε σποι να τς
κο σμυγεννη θεις και σωτη ρι α ε γε νε το τοις α
πολ λυ με νοις εκ των τς Α δα πυ λων ρυ ο μενος
τας πι στεισε μα κα ρι ζο οντας
Ῥδῆ στ'.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν. Ἦχος Δι-θ.

Πρε σβει αις των μαρ τυ ρων σε Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σε

Σταυ ρω προ ση λς με νος των Μαρ τυ ρων τς χο
ρς προς σε αυ τον συ νη γα γες μι μς με νς το
πα θος σε Α γα θε δι ο σε δε ο με θα τς προς
σε ε με τα σταντας δι α να πα αυσον

Αι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

Α φρα στω τη δο ξη σθ ο ταν ελ θης φο βε ρος
ε κρι ναι τον κο σμον α παν τα εν νε φε λαις ευ δο κη
σον Λυ τρω τα φαι δρω σ υ πα ντη σαι σοι ρς εκ
γη ης προ σε λα βη πι στως δε λη ρς σθ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Π η γη ζω ης πε φυ κας εν αν δρει α θε ι κη
πε πε δη με νης Δε σπο τα ο ε ξα γων τς δε λη ρς
σθ τς προς σε πι στως εκ δη μη σαν τας εν τρω
φη η Πα ρα δε ι σθ κα τα σκη νω ω σον

Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε ις γην α πε στρα φη μεν πα ρα βα ντες τς Θε ος
την ε ντο λην την εν θε ον δι α σθ δε Πα ρα θε νε
προς ο ρα νον εκ γης α νυ ψω θη μεν την φθο
ρα αν τς θα να τς εκ τι να ξα αν τες

Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑφουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῶ κλύδωνι, τῶ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς.
Τὸ Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν, τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπῶν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν, τό, Ἀλληλούϊα.

Ὠδὴ ζ'.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον. Ἦχος πλ. δ' Δι-θ.

Πρε σβει αἰς των μαρ τυ ρων σθ Χρι στε ο Θε ος
α να παυσον τας ψυ χας των δσ λων σθ

Λυ τρω θεν τες τω σω αι μα τι οι Μαρ τυ ρες της
πρω της πα ρα βα σε ε ως ρα ντι σθεντες δε τω ι δι

ω αι μα τι την σην σα φως ει κο νι ζσ ισφαγην
ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων ημων

Αι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον
ται

Θρα συ νο με νον τον θα να τον ε νε κρω σας Λο

γε ζω αρ χι κω τα α τε τς εν πι στει δε κοι μη θεν

τας προσ δε ξαι τα νυν υ μνη ντας και λε γον τας Χρι

στε ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

ψυ χω σας με τον ανθρωπον φυ ση μα τι θει

ω θε αρ χι κω τα α τε τς με τα σταντας Βα σι λει

ας Δε σπο τα της σης α ξι ω σον ψαλ λειν σοι Σω

τηρ ευ λο γη τος ει ο Θε ος ο των Πα τε ρων η

μων

Θεοτοχίον.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Υ περ τε ρα πα σης φυ σε ως Πα να μω με γε

γονας συλ λα βς σα Θε ον τον συν τρι ψα ντα τθ να

τς πυ λας και μοχ λς συν θα σαντα ο θεν σε Α γνη

υ μνο λο γη μενοι πι στοι ως Θε ο μη το ο ρα
Ῥδὴ ἡ.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις. Ἦχος π̄ Δι-θ

Π ρε σβει αις των μαρ τυ ρων σ̄ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σ̄

Σ τα θε ρως τ̄ς α γω νας ε πι ι δει ξα με νοι

τω της νι κης στε φα νω κα τε ε κο σμηθη τε Μαρ τυ

ρες Χρι στ̄ α θλο φο ροι κραυ γα ζον τες σε υ πε ρυ

ψ̄ δ̄ μεν εις παν τας τ̄ς αι ω νας

Α ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται

Ι ε ρως τ̄ς τον βι ον α πο λι πον τας πισ τ̄ς και

προσ σε τον Δε σπο την με τα α χω ρησαν τας δε ξαι προ

ση νως α να παυ ων ως ευ σπλα γχνος σε υ πε ρυ

ψ̄ δ̄ ντας Χρι στε εις τ̄ς αι ω νας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Nυν εν γη των πρα ε ων παν τας αυ λι ζε σθαι

τας προ κε κοι μη με νης Σω τερ ευ δο κη σον πι στει

τη εις σε δι και ω σας και χα ρι τι σε υ πε ρυ

ψα ς ντας εις παν τας τας αι ω νας

Θεοτοχίον.

Kαι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ωνων α μην

Mα κα ρι ζω μεν παν τες σε Παμ μα κα ρι στε

την τον Λο γον τον ο ντως ο ντα μα κα ρι ον σα ρ κα

δι η μας γε γο νο τα γεν νη σα σαν ον υ πε ρυ

ψα ς μεν εις παν τας τας αι ω νας

Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̄ Δι-θ

Πρε σβει αις των μαρ τυ ρων σδ Χρι στε ο Θε ος

α να παυσον τας ψυ χας των δα λων σδ

Ε λ πῖς Μαρτυρῶν χορῶς ἐνευρώσε^ε και πρὸς τὴν
σὴν ἀγαπήνδι ἀπυρώσε^ν πτερώσε^ε των μελλόντων
τῶ τοῖς προτύπωσασα^Δ τὴν μησαλευομένην ο
ντώσα να παυσίνης τῶς μετὰ σταντας Ἀγαθε τυχείν
ἀξιῶσον^ε

Α ἰψυχαιαυτῶν ἐναγαθοῖς ἀλισθησον
ται^Δ

Λ ἀμπρασκαίθει ἀστυχείν ἐλαμψεως^ε τῆς σῆς Χρι
στε τῶς πῖ στείμετὰ σταντας ἐδοκήσον^ν τὴν ἐν κόλποις
Ἀβραάμ ἀναπαυσίν^Δ μόνος ὡς ἐλεημῶν τῶ
τοῖς δωρῶμενος και τῆς αἰωνίδῶ ἀξιῶν μακα
ριότηῆτος^ε

Δ οξα Πατρὶ και Υἱω και Ἀγιῶ Πνεύματι^Δ

Ο ὠν τηφύσει χρηστός και εὐσπλαγχνός^ε και θε
λητῆς ἐλεῶς εὐσπλαγχνίας ἡ ἀβυσσός^ν ὡς ἐκ
τοπῶ τῶ τῶ τῆς κάκωσῶς^Δ και σκιάς τῶ θα

να τῷ Σωτηρ με τε στησας ε θα κα τα λαμ πει σῶ το
φως τῷ τῶς κα τα τα α ξον

Θεοτοχίον.

Και νυν και α ει και εις τῶς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Σκη νην α γι αν Α γνη γι νωσκομεν και κι βω
τον και πλα κα σε τῷ νο μθησ χα ρι τος δι α σῶ γαρ
α φε σις δε δω ρη ται τοις δε δι και ω με νοις δι
α τῷ αι ματος τῷ σω μα τω θεν τος εκ της σης γα
στρος Πα να μω ω με

Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν. Ἦχος π̄ Δι-θ

Ηε ον ανθρωποις ι δειν α δυ να τον ον ου τολ
μα Α γγε λων α τε νι σαι τα τα γ μα τα δι α σου δε
Παν α γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σαρκω με νος
ον με γα λυ νον τες συν ταις ου ρα νι αις ζρα τι αις
σε μα κα ρι ζο ο με ε εν

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η

τη και πλαστηκαι Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σε και τειχοςκαι λι με να ε χο μεν και πρεσβυν

ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε

α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Ὁ διάκονος τὴν ἔκτενῆ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὰ τροπάρια.

Ἦχος **λτος** Βου **ς**

Με τα πνευ μα α των δι και αι ων τε τε λει

ω με ε των **τας ψυ χας των δα λων** σω ω τε ρ α να

παυ σον **φυ λατ των αυ τας** εις την μα κα ρι αν ζω

ην την πα ρα σοι φι λανθρω πε

Εις την κα τα παυ σιν σα Κυ ρι ε ο που

πα αντες οι α γι οι σα α να παυ ο νται α να πα

αυ σον **και τας ψυ χας των δα λων** ο τι μο νος υ

παρχεις α θα νατος

^{B8}
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
^{B8}
Σ υ ει ο Θε ος ημων ο κα τα βασ εις α
 α δην και τας ο δυ νας λυ υ σας των πε πε δη
 με ε νων αυ τος και τας ψυ χας των δε λων σε Σω ω
 τερ α να παυσον

^{B8}
Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των
 αι ω νων α μην

^{B8}
Η μο νη α γνη και α χρα ντος Παρ θε ε νος η
 Θε ον α σπο ρως κυ η σα α σα πρε σβευ ε υ περ τς
 σω θη ναι τας ψυ χας των δε λων σε σε σε σε σε

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι

ἀναπαύονται.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

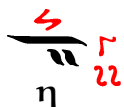
Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός: Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Α ^{Γα} ι ω ν ι α ^{Πα} η μ ν η η η μ η ^π αι ω ν ι
α η μ ν η η η μ η ^{Γα} αι ω ν ι α **Αυ** τ ω ν η μ ν η
μη ^Γ ^ϛ

τρὶς μὲ τέλος: ^{Γα} αι ω ν ι α **Αυ** τ ω ν η μ ν η ^χ μ η η η

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεύς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * * * *